

ພຣະທຳດານເອີໂນ - ເລກທີສີ່ສິບແປດ

ການເປີດເຜີຍຄຳພະຍາກອນ: ຄວາມສຳຄັນຂອງນິມິດຂອງຮາບາກຸກ, ສອງແຜ່ນຈາລຶກ, ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງ “ສົງຄົດຳເນີນຢູ່ເປັນປະຈຳ” ໃນການຕີຄວາມພຣະຄຳພີ

Jeff Pippenger

2024-01-12

ການເພີ່ມເພີດເພີງຄວາມຮູ້ທຶກິດເປັນຕົວແທນໂດຍນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອູໄລ
ແມ່ນສົງຄົດໃນທຶສຸດໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກຸກ.

“ປະສານເຂົ້າກັບຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຂົາເຄີຍເຂົ້າໃຈວ່າໃຊ້ກັບເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ນັ້ນ ຍັງມີຄຳສັ່ງສອນທີ່ເໝາະສົມໂດຍສະເພາະກັບສະພາບແຫ່ງຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈແລະຄວາມຄອຍຖ້ອນຕັ້ງເຄັມຂອງພວກເຂົາ ແລະ ໝູນໃຈໃຫ້ພວກເຂົາຄອຍຖ້ອນຢ່າງອິດທິໃນຄວາມເຊື່ອວ່າສົງຄົດນີ້ຈະມີຕົວຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ ໃນການເວລາອັນສົມຄວນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດ.”

ໃນບັນດາຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ ມີຄຳພະຍາກອນໃນ Habakkuk 2:1–4 ວ່າ:

“ຂ້ານ້ອຍຈະຢືນຢູ່ເທິງຍາມເຜົາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຈະຂຶ້ນໄປປະຈຳຢູ່ເທິງຫໍຄອຍ ແລະ ຈະຄອຍເບິ່ງວ່າພຣະອົງຈະກ່າວອັນໃດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຕອບຢ່າງໃດເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖືກຕຳໜີ. ແລະ ພຣະຢາເວໄດ້ຕອບຂ້ານ້ອຍ ແລະ ກ່າວວ່າ ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊັດແຈ້ງໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກເພື່ອຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະແລ່ນໄດ້. ເພາະວ່ານິມິດນັ້ນຍັງມີໄວ້ສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນທຶສຸດມັນຈະກ່າວແລະ ຈະບໍ່ມີສູງ; ເຖິງແມ່ນມັນຊັກຊ້າ ກໍຈົ່ງຄອຍຖ້ອນ; ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນນັ້ນ ບໍ່ຊອບທຳຢູ່ໃນຕົວເຂົາ; ແຕ່ຄົນຊອບທຳຈະມີຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.”

“ຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າເທົ່າປີ 1842 ຄຳຊີ້ນຳທີ່ໃຫ້ໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນນີ້ໃຫ້ ‘ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໄວ້ເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງ ເພື່ອຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະໄດ້ແລ່ນໄປ’ ໄດ້ຊັກນຳໃຫ້ Charles Fitch ຈັດທຳແຜນພາບຄຳພະຍາກອນເພື່ອອະທິບາຍນິມິດໃນພຣະທຳດານເອີໂນ ແລະ ພຣະນິມິດ. ການຕີພິມແຜນພາບນີ້ໄດ້ຖືກເຫັນວ່າເປັນການສຳເລັດຕາມພຣະບັນຊາທີ່ໃຫ້ໄວ້ແກ່ Habakkuk. ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ບໍ່ມີໃຜສັງເກດວ່າ ການຊັກຊ້າທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະມີໃນການສຳເລັດຂອງນິມິດ—ເວລາແຫ່ງການຖ້ອນ—ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນດຽວກັນນັ້ນ. ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງຂັ້ນຖານໃດບາກວ່າມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ: ‘ເພາະວ່ານິມິດນັ້ນຍັງມີເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ໃນບັນຍາຍມັນຈະກ່າວ ແລະ ຈະບໍ່ຕົວ; ເຖິງແມ່ນມັນຈະຊັກຊ້າ ກໍຈົ່ງຄອຍຖ້ອນ; ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ.... ຜູ້ຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.’ The Great Controversy, 391, 392.”

ແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກຸກ ໃນຄວາມໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແມ່ນພະຍານສອງຄົນ. ຕາມພຣະຄຳພີ, ພະຍານສອງຄົນຕ້ອງຖືກນຳມາຮ່ວມກັນເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມຈິງ.

ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ອອມຟັງເຈົ້າ, ຈົ່ງພາຄົນອື່ນໄປກັບເຈົ້າອີກໜຶ່ງຄົນ ຫຼື ສອງຄົນ, ເພື່ອວ່າໃນບາງກອງພະຍານສອງຄົນ ຫຼື ສາມຄົນ ທຸກຖ້ອຍຄຳຈະໄດ້ຮັບການຍື່ນຢືນ. ມັດທາຍ 18:16.

ເມື່ອນຳຕາຕະລາງສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກຸກ (ຕາຕະລາງຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850) ມາວາງຊ້ອນກັນ, ມັນຍື່ນຢືນຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ເປັນເພັດພອຍແຫ່ງຄວາມຜັນຂອງມົນເລີ. ຄວາມຜິດພາດໃນປີ 1843, ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໃນຕາຕະລາງແຜ່ນທຳອິດ, ເມື່ອຖືກວາງຊ້ອນກັບຕາຕະລາງແຜ່ນທີສອງ ກໍສະຖາປະນາເວລາຄອຍຖ້ອນຂອງນິມິດ. ມົນເລີ (ຍາມເຜົາເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ) ໄດ້ຖືກມວ່າ

ລາວຄວນຈະກ່າວຫຍັງໃນລະຫວ່າງການໂຕ້ວາທິແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງລາວ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ເທິງຫໍຍາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຈະຕັ້ງຕົນຢູ່ເທິງຫໍຄອຍ,
ແລະຈະເຜົາຄອຍເພື່ອເບິ່ງວ່າພຣະອົງຈະກ່າວຫຍັງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຢ່າງໃດເມື່ອຖືກຕັກເຕືອນ. ຮາບາກຸກ 2:1.

ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ມົນເລຊຽນນິມິດນັ້ນໄວ້, ແລະໃນຄວາມຜັນຂອງລາວ
ລາວໄດ້ວາງຫົບຫົບນັ້ນໄວ້ເທິງໂຕະຢູ່ກາງຫ້ອງຂອງລາວ.

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ
ແລະເຮັດໃຫ້ມັນແຈ້ງແຈ້ງແຜ່ນຈາລຶກ ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະແລ່ນໄດ້." ຮາບາກຸກ 2:2.

ຕາຕະລາງເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງຊືບອກເຖິງໄລຍະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ ແລະຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ.

ເພາະນິມິດນັ້ນຍັງມີໄວ້ສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້; ແຕ່ໃນທັງສອງມັນຈະກ່າວອອກ ແລະຈະບໍ່ມີສາ:
ເຖິງແມ່ນມັນຈະຊັກຊ້າ, ຈົ່ງຄອຍມັນເຖິງ; ເພາະວ່າມັນຈະມາແນ່ນອນ, ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຮາບາກຸກ 2:3.

ຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍການເພີ່ມພູມຄວາມຮູ້ (ອັນຍະມະນີຂອງ Miller)
ຈຶ່ງຖືກນຳສະເໜີໄວ້.

ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນນັບຊອບທຳຢູ່ໃນຕົວເຂົາ;
ແຕ່ຄົນຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ຮາບາກຸກ 2:4.

ຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກຈະຖືກສະແດງໃຫ້ບຳກົດໂດຍກະບວນການທົດສອບໃນພຣະທຳດານຽນ ບົດ 12.

ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ດານເຮືອນເອຢິບ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖິງ; ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຖືກບົດໄວ້
ແລະ ປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງເວລາຂອງວາລະສຸດທ້າຍ. ຄົນເປັນອັນຫຼາຍຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ
ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະ ຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ; ແລະ
ບໍ່ມີຄົນອະທຳຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ." ດານເຮືອນ 12:9, 10.

ຜູ້ມີບັນຍາໃນພຣະທຳດານເຮືອນ ຄົບຖ້ວນດາພິມມະຈາຣຮີຜູ້ມີບັນຍາໃນມັດທາຍບົດທີ 25

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ

ແລະຄົນອະທຳນັ້ນຄົບຖ້ວນດາພິມມະຈາຣຮີຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນຄວາມຈອງຫອງ.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄວາມຜັນຂອງມົນເລຊຽນ,

ເພດນິຈິນດາເປັນຕົວແທນຂອງນ້ຳມັນໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພິມມະຈາຣຮີສິບຄົນ, ຊຶ່ງກໍຄືຂ່າວສານນັ້ນ.

"ພຣະເຈົ້າຖືກລົບໝູ່ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ຮັບຊ່າວສານທີ່ພຣະອົງຊົງສົ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນ້ຳມັນຄຳອັນພຣະອົງປະສົງຈະທຣົງເທລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອຈະຖືກສົ່ງໄປຫາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ເມື່ອຄຳຮ້ອງຈະມາວ່າ, 'ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບຳວກກຳລັງມາ;
ຈົ່ງອອກໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ,' ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບນ້ຳມັນບໍ່ລິສຸດ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະນຸຖະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ ຈະພົບວ່າ
ເໝືອນກັບຢົງພິມມະຈາຣຮີໃຜື່ງຈຳນ
ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະໄປພົບພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ. ໃນຕົວພວກເຂົາເອງ
ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ມາຊົງນ້ຳມັນນັ້ນ ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍພັງທະລາຍ." Review and
Herald, July 20, 1897.

ແສງສະຫວ່າງຈາກອັນຍະມະນີຂອງ Miller ໃນວັນສຸດທ້າຍຈະສ່ອງສະຫວ່າງເຂົ້າມາຂຶ້ນສູ່ເທົາ,
ແລະທັງຈຳນວນສິບແລະແສງສະຫວ່າງລ້ວນເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ,

ຊົງຖືກແທນໂດຍຕອນທ້າຍແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງ Miller,
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ຖືກແທນໄວ້ເທິງຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk
ກໃຫ້ເກີດຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບ,
ຊົງໃນຄໍາອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນໄດ້ຖືກແທນໄວ້ເປັນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເທິງທ່ຽງຄົນ.
ຂະບວນການທົດສອບນັ້ນເປັນການຊໍ້າຄົນຂອງຂະບວນການທົດສອບໃນປະຫວັດສາດ Millerite,
ເພາະວ່າຄໍາອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນຖືກຊໍ້າຄົນອີກຢ່າງຄົບຖ້ວນທຸກດ້ວຍອັກສອນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

“ຂ້າພະເຈົ້າຖືກກ່າວອ້າງເຖິງຄໍາອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນຢູ່ເລື້ອຍໆ, ຫ້າຄົນໃນນັ້ນສະຫລາດ, ແລະ
ຫ້າຄົນໂງ່. ຄໍາອຸປະມານໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະສໍາເລັດຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ,
ເພາະມັນມີການນໍາໃຊ້ເປັນເປຣ໌ດສໍາລັບເວລານີ້, ແລະ ເໝືອນດັ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ມັນໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບເວລາປັດຈຸບັນຈົນເຖິງອະວະສານແຫ່ງການເວລາ.”
Review and Herald, August 19, 1890.

ສິບເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການທົດສອບ, ແລະເມື່ອຄົບສິບວັນ
ດານເືອນແລະສາມສະຫວ່າຍຂອງລາວກໍບາກົດວ່າມີໃບໜ້າງາມຜ່ອງໃສ
ແລະຮ່າງກາຍສົມບູນກວ່າຜູ້ທີ່ກໍາລັງກິນອາຫານຂອງບາບໂລນ. ຄົນຈອງຫຼັງທີ່ຖືກນໍາສະເໜີໃນຮາບາກຸກ
ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມອວດອ້າງ ບໍ່ແມ່ນໂດຍຄວາມເຊື່ອ ໄດ້ພັດທະນາລັກສະນະຂອງບາບໂລນ.
ໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກມັນເລີ່ມໄຮມພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນບັນດາທິດາຂອງບາບໂລນ, ແລະໃນຮາບາກຸກ
ກໍແມ່ນການນໍາໃຊ້ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງສັນຕະປາປາ
ເພື່ອບົ່ງຊີວິດລັກສະນະຂອງຜູ້ທີ່ເລືອກບໍ່ດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອ.

ເບີ້ແມ, ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນນັບບໍ່ຊອບທຳຢູ່ໃນຕົວເຂົາ;
ແຕ່ຜູ້ຊອບທຳຈະມີຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ແທ້ຈິງດ້ວຍ, ເພາະລາວລ່ວງລະເມີດໂດຍເຫຼືອຂະງຸ່ນ,
ລາວເປັນຄົນຈອງຫຼັງ, ບໍ່ຢູ່ນັ້ງໃນບ້ານຂອງຕົນ,
ຜູ້ທີ່ຂະຫຍາຍຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນໃຫ້ກວ້າງດັ່ງແດນຄົນຕາຍ, ແລະເປັນດັ່ງຄວາມຕາຍ,
ແລະບໍ່ອາດອີ່ມໃຈໄດ້, ແຕ່ກວາດຮອບປະຊາຊາດທັງປວງມາໄວ້ກັບຕົນ,
ແລະສະສົມຊົນຊາດທັງຫຼາຍໄວ້ກັບຕົນ: ບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ພາກັນຍົກຄຳອຸປະມາຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານລາວ
ແລະຄຳເຢາະເຍື້ອທີ່ເປັນສຸພາສິດຕໍ່ລາວ ແລະກ່າວວ່າ, ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ເພີ່ມພູນສັງທິບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ!
ອີກດົນບານໃດ? ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ບັນທຸກຕົນເອງໄວ້ດ້ວຍດົນໜຽວໜັກ!
ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະກັດເຈົ້ານັ້ນຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນດອກຫລໍ່?
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຈະກວນເຈົ້າຈະບໍ່ຕື່ນຂຶ້ນດອກຫລໍ່? ແລະເຈົ້າຈະເປັນຂອງລົບແກ່ພວກເຂົາ.
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ບັນສະດົມຫຼາຍປະຊາຊາດ, ບັນດາຊົນຊາດທີ່ເຫຼືອຢູ່ທັງໝົດຈະບັນສະດົມເຈົ້າ;
ເນື່ອງດ້ວຍເລືອດມະນຸດ, ແລະເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງທີ່ກະທຳຕໍ່ແຜ່ນດິນ, ຕ່ານະຄອນ,
ແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ. ຮາບາກຸກ 2:4-8.

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກພົມມະຈັນໃນມັດທາຍ ບົດທີ 25
ໄດ້ກໍາໜົດຜູ້ນະມັດສະການຈຳພວກໜຶ່ງ ຜູ້ຊົງໄດ້ພັດທະນາອຸປະນິສັຍຂອງກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອ
(ຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາ), ຜູ້ຊົງກໍເປັນອຳນາດນັ້ນເອງທີ່ “ບັນສະດົມຫຼາຍປະຊາຊາດ.”
ອຳນາດຂອງສັນຕະປາປານີ້ເຫຼະທີ່ຖືກກັດຢ່າງກະທັນຫັນ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຢຊາເບນຖືກຫມາກົນ.

ດັ່ງນັ້ນອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບີ້ເຖິດ, ຊົນຊາດໜຶ່ງກໍາລັງມາຈາກແຜ່ນດິນຝ່າຍເໜືອ,
ແລະຊາດໃຫຍ່ຊາດໜຶ່ງຈະຖືກປຸກຂຶ້ນຈາກສຸດຂອບແຜ່ນດິນໂລກ. ພວກເຂົາຈະຈັບຄຳພະນຸດແລະຫອກໄວ້;
ພວກເຂົາໂຫດຮ້າຍ ແລະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ; ສຽງຂອງພວກເຂົາຄຳລາມດັ່ງທະເລ; ແລະພວກເຂົາຂີ້ນ້ຳ,
ຈັດແຖວເປັນລະບຽບດັ່ງນັກຮົບເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ, ໂອ ທິດາແຫ່ງຊີໂອນ.
ພວກເຮົາໄດ້ຍິນກົດຕີສັບຂອງພວກເຂົາແລ້ວ: ມືຂອງພວກເຮົາອ່ອນແຮງລົງ;

ຄວາມທຸກລຳບາກໄດ້ກະກຸມພວກເຮົາ, ແລະຄວາມເຈັບປວດດັ່ງແມ່ຍິງທີ່ກຳລັງຈະຄອດລູກ. ຢ່າອອກໄປທົ່ງນາ, ຫຼືຢ່າງໄປຕາມທາງ; ເພາະດາບຂອງສັດຕູແລະຄວາມຫວາດກົວຢູ່ທຸກດ້ານ. ໂອ ທີ່ດາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຮົາ, ຈົ່ງຄາດຜ້າກະສອບ ແລະກົງເກືອກຢູ່ໃນຂີ້ເຖົ້າ: ຈົ່ງໄວ້ທຸກດັ່ງເພື່ອບຸດຄົນດຽວ, ເປັນການຄຳຄວນອັນຂົນຢ່າງຍິ່ງ: ເພາະຜູ້ທຳລາຍຈະມາເຖິງພວກເຮົາຢ່າງກະທັນຫັນ. ເຢເຣມຍາ 6:22–26.

ຄົນສອງພວກຂອງຮາບາກຸກ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກິນແລະດື່ມຄຳສອນຂອງບາບໂລນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງຄວາມຜົນຂອງມົນເລີ ຊຶ່ງຖືກສະແດງເປັນພົມມະຈັນນີ້ ຈະພັດທະນາພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືພວກເຂົາຈະພັດທະນາລັກສະນະຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ ແລະ ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.

“ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວສຳລັບແສງສະຫວ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່ທຸກມາກາງຄວາມມືດມົນທາງສິນທຳ. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປສູ່ໂລກແລ້ວ, ເຕືອນມະນຸດທັງຫຼາຍໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼືຂອງຮູບຂອງມັນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກ ຫຼືມືຂອງພວກເຂົາ. ການຮັບເຄື່ອງໝາຍນີ້ ໝາຍຄວາມວ່າ ການມາເຖິງການຕັດສິນໃຈອັນດຽວກັນທີ່ສັດຮ້າຍໄດ້ເຮັດ, ແລະການສົ່ງເສີມແນວຄວາມຄິດອັນດຽວກັນ, ໂດຍຕ່ຳນ້ອຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງກົງໄປກົງມາ. ກ່ຽວກັບຄົນທັງປວງທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍນີ້, ພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ, ‘ຄົນນັ້ນເອງຈະດື່ມເຫຼັ້ມແຫ່ງພຣະພິລິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເທືອກໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດເຈັບປ່ວຍ ລົງໃນຈອກແຫ່ງຄວາມພິລິດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະອົງ; ແລະເຂົາຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍໄຟແລະກຳມະຖັນ ຕ່ຳໜ້າບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ ແລະຕ່ຳໜ້າພຣະເມສານອ້ຍ.’” Review and Herald, July 13, 1897.

ບັນດາພົມມະຈາຣິທີ່ດື່ມເຫຼັ້ມອະງຸ່ນແຫ່ງບາບໂລນ ໃນທີ່ສຸດຈະຕ້ອງດື່ມເຫຼັ້ມອະງຸ່ນແຫ່ງພຣະພິລິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນພຣະທຳອີຊາຍາ, ບັນດາຄົນຂີ້ເຫຼີ້ແຫ່ງເອເຟຣາອິມສະແດງຄວາມມືດບອດອັນເກີດຈາກຄວາມເມົາຂອງຕົນ ໂດຍການພົກກັບສົງທັງປວງໃຫ້ກົງກັນຂ້າມ, ແລະການກະທຳນັ້ນພົງຖືວ່າເປັນ “ດົນເໝົາຂອງຊ່າງບືນ.”

ການລະບຸວ່າ “ການປະຈຳວັນ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ ຍ່ອມກັບຕາລົງຄວາມຈິງຂອງ “ການປະຈຳວັນ” ຢ່າງສົມເຊື່ອງ, ເພາະວ່າ “ການປະຈຳວັນ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງຊາຕານ. ການລະບຸຂອງ Miller ວ່າ “ການປະຈຳວັນ” ແມ່ນລັດທິນອກສາດສະໜາ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍກົງເທິງຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk. ການຄົ້ນພົບຂອງ Miller ກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນ Thessalonians ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວເຂົ້າໃຈວ່າ ສົງທິຖືກ “ເອົາອອກໄປ” ນັ້ນແມ່ນລັດທິນອກສາດສະໜາ ເພື່ອໃຫ້ “ຄົນແຫ່ງບາບ” ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ຖືກເປີດເຜີຍອອກມາ, ແມ່ນຄວາມຈິງຫຼັກທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະທຳ Second Thessalonians ບົດທີ 2.

“ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານຕົ້ນໄປ ແລະບໍ່ພົບກະລະນີອັນໃດທີ່ມັນ [ການປະຈຳ] ບາກົດຢູ່ ນອກຈາກໃນພຣະທຳດານເຮອນ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າ [ໂດຍອາໄສຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສາລະບານຄຳພີ] ໄດ້ນຳເອົາຄຳເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢືນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບມັນຄື, ‘ເອົາອອກໄປ,’ ລາວຈະເອົາການປະຈຳອອກໄປ; ‘ນັບແຕ່ເວລາທີ່ການປະຈຳຈະຖືກເອົາອອກໄປ,’ ເປັນຕົ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານຕົ້ນໄປ ແລະຄິດວ່າຕົນຄົງຈະບໍ່ພົບແສງສະຫວ່າງໃດກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມນັ້ນ; ໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າກໍມາເຖິງ 2 ເທຊະໂລນີກ 2:7, 8. ‘ເພາະວ່າຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າກໍກຳລັງທຳງານຢູ່ແລ້ວ; ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ບັດນິຍົບຍັງຢູ່ນັ້ນຈະຍັງຍັບຍັງຕົວໄປ ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກນຳອອກໄປໃຫ້ໄພິນທາງ, ແລ້ວຄົນຊົນນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ,’ ເປັນຕົ້ນ. ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ໂອ, ຄວາມຈິງໄດ້ບາກົດຢ່າງແຈ້ງກະຈ່າງ ແລະຮຸ່ງໂລດສົດໃສພຽງໃດ! ມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ! ນັ້ນແຫຼະຄືການປະຈຳ! ດີວິະ, ບັດນີ້ໂບ່ງໄວ້ໝາຍເຖິງຫຍັງໂດຍຄຳວ່າ ‘ຜູ້ທີ່ບັດນິຍົບຍັງຢູ່’ ຫຼືຂັດຂວາງ? ໂດຍ ‘ຄົນແຫ່ງບາບ,’ ແລະ ‘ຄົນຊົ່ວ,’ ໝາຍເຖິງລະບົບສັນຕະປາປາ. ດີວິະ,

ແລ້ວສົງໃດແມ່ນສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ລະບົບສັນຕະພາບາຖືກເປີດເຜີຍ? ເຫດຜົນກໍຄື
ມັນແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ; ດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວ ‘ການປະຈຳ’
ກໍຈະຕ້ອງໝາຍເຖິງລັດທິນອກສາສະໜາ.’—William Miller, Second Advent Manual, ໜ້າ 66.”
Advent Review and Sabbath Herald, ວັນທີ 6 ມັງກອນ 1853.

ຄວາມໝາຍຂອງ “the daily” ໃນພຣະທຳ Thessalonians, ຊຶ່ງ Miller
ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເປັນຄວາມຈິງຫຼັກຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນ. ເມື່ອ Paul ຊີ້ບອກເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຫຼອກລວງຢ່າງແຮງກ້າ,
ທ່ານກໍກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງຄວາມກຽດຊັງຄວາມຈິງໃນຄວາມໝາຍທົ່ວໄປຢ່າງແນ່ນອນ,
ແຕ່ຄວາມຈິງທີ່ຖືກອ້າງເຖິງໂດຍກົງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນ ຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ “the daily” ເປັນຕົວແທນຂອງ
pagan Rome.

ແສງສະຫວ່າງຂອງກາຍກໍຄືຕາ: ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຕາຂອງທ່ານບໍ່ລົງສຸດ,
ກາຍທັງໝົດຂອງທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ. ແຕ່ຖ້າຕາຂອງທ່ານຊົ່ວ,
ກາຍທັງໝົດຂອງທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ. ດັ່ງນັ້ນ
ຖ້າແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນທ່ານກາຍເປັນຄວາມມືດ, ຄວາມມືດນັ້ນຈະໃຫຍ່ຫຼວງສັກພຽງໃດ!
ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຮັບໃຊ້ນ້ຳສອງຄົນໄດ້: ເພາະວ່າເຂົາຈະຊັງຄົນໜຶ່ງ ແລະຮັກອີກຄົນໜຶ່ງ; ຫຼືບໍ່ຊັງ
ເຂົາຈະຍຶດມັນຕໍ່ຄົນໜຶ່ງ ແລະດູກອີກຄົນໜຶ່ງ. ພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແລະມາມອນພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້.
ມັດທາຍ 6:22–24.

ມີພຽງແຕ່ຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຈິງ ຫຼືຄວາມຊັງຕໍ່ຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ. ບໍ່ມີຈຸດຢືນກາງ.
ຄວາມຫຼົງແຮງກ້າທີ່ມາເຖິງພວກພຣະຍົງບໍ່ລົງສຸດທັງໃນເຂົາລາໃນ Matthew ບົດທີສອງສິບຫ້າ ນັ້ນ
ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງການປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງຈາກອັນມະນຸດຂອງ Miller
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການທົດສອບສຸດທ້າຍ. ການທົດສອບສຸດທ້າຍຂອງອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ແມ່ນການທົດສອບຄັ້ງທີສິບຂອງເຂົາ, ແລະ ອັນມະນຸດຂອງ Miller
ສ່ອງແສງແຮງກວ່າເກົ່າສິບເທົ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ສັນຍາລັກແຫ່ງການປະຕິເສດອັນມະນຸດຂອງ Miller ຄື “the
daily,” ຊຶ່ງພວກຄົນເມົາແຫ່ງ Ephraim ໄດ້ປືນກັບຫົວລົງໃນຄົນລຸ້ນທີສາມຂອງ Adventism. “The daily”
ເປັນສັນຍາລັກແບບຊາຕານຂອງຄວາມນອກຮີດ. ພວກຄົນເມົາໄດ້ນຳເຂົ້າອັນມະນຸດມອມອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງພວກເຂົານຳມາຈາກ Protestantism ທີ່ຫຼົງຫຼັງ ແລະ ຊຶ່ງລະບຸວ່າ “the daily”
ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller
ກ່ຽວກັບອັນມະນຸດຂອງລາວນັ້ນຖືກຈຳກັດໂດຍປະຫວັດສາດທີ່ລາວໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາຢູ່ໃນນັ້ນ.
ເນື່ອງຈາກລາວເຊື່ອຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ການສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງເປັນເຫດການຄຳພະຍາກອນຖັດໄປ,
ບາດແຜຮ້າຍແຮງຂອງອຳນາດສັນຕະພາບາໃນປີ 1798
ຈຶ່ງສາມາດເປັນໄດ້ພຽງແຕ່ຕົວແທນຂອງອານາຈັກໂລກລຳດັບທີ່ສືບຕໍ່ແລະສຸດທ້າຍໃນ Daniel ບົດທີສອງ. Miller
ຍັງຖືກຈຳກັດໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບ “the daily” ອີກດ້ວຍ, ເພາະຄຳພະຍາກອນຂອງລາວລະບຸວ່າ
ໂດຍການສຳແດງພະໂອດ ລາວໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ໄປສູ່ວິທີການສຶກສາອັນໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນລາວໄດ້ກ່າວວ່າ
ລາວໃຊ້ພຣະຄຳພີຂອງລາວ, Cruden’s Concordance ແລະອ່ານໜັງສືພິມບາງສະບັບ.
ການຕັດສິນໃຈຂອງລາວທີ່ຈະສຶກສາໃນລັກສະນະນັ້ນ ພຽງແຕ່ເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງລາວ.

“ໃນລະຫວ່າງສິບສອງປີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຊື່ອແບບ deist,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານປະຫວັດສາດທຸກເລື່ອງທີ່ຫາໄດ້; ແຕ່ບໍ່ດົນຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະຄຳພີ
ເພາະມັນສອນເຖິງພຣະເຢຊູ; ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ຍັງມີພຣະຄຳພີອີກຫຼາຍສ່ວນທີ່ຍິ່ງມີດິນສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ.
ໃນປີ 1818 ຫຼື 19, ໃນຂະນະທີ່ສິນທະນາກັບໝູ່ຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢູ່ ແລະຜູ້ທີ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ

ແລະໄດ້ຍິນຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໃນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ deist,
 ເຂົ້າໄດ້ຖາມຂຶ້ນດ້ວຍທາງທີ່ມີນິຍາຍສຳຄັນຟຣີເວນວ່າ, ‘ທ່ານຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມນີ້,
 ແລະຂໍ້ຄວາມນັ້ນ?’ ໂດຍອ້າງເຖິງຂໍ້ຄວາມເກົ່າໆ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຄັດຄ້ານໃນເວລາເປັນ deist.
 ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າເຂົາກຳລັງໝາຍເຖິງຫຍັງ, ແລະຈຶ່ງຕອບວ່າ—ຖ້າທ່ານໃຫ້ເວລາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
 ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ. ‘ທ່ານຕ້ອງການເວລາດົນປານໃດ?’ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້
 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຕອບ,
 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດເຊື່ອໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານພຣະຄຳສຳແດງທີ່ບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້.
 ແລ້ວໃນເວລານັ້ນເອງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງຕົນ,
 ໂດຍເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຄົ້ນພົບໄດ້ວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.
 ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງມະຕິນີ້ຂຶ້ນ,
 ຄວາມຄຶດໜຶ່ງກໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ—‘ຖ້າຫາກທ່ານພົບຂໍ້ພາກຕອນໜຶ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້,
 ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ?’ ແລ້ວວິທີການສຶກສາພຣະຄຳພີແບບນີ້ກໍ່ເຂົ້າມາໃນໃຈຂ້າພະເຈົ້າ—ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳເອົາ
 ອີກຖ້ອຍຄຳຂອງຂໍ້ພາກຕອນດັ່ງກ່າວ, ແລະຕິດຕາມມັນໄປທົ່ວພຣະຄຳພີ,
 ແລະຈະຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງມັນດ້ວຍວິທີນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າມີ Cruden’s Concordance,
 ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າເປັນສາລະບານຄຳທີ່ດີທີ່ສຸດໃນໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງນຳເອົາມັນ
 ແລະພຣະຄຳພີຂອງຕົນ, ແລ້ວນຳລົງທິດຕະຽນໜັງສື, ແລະບ່ອນສັງເກດໃດອີກ,
 ຍົກເວັ້ນໜັງສືພິມເລັກນ້ອຍ,
 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈແນວວ່າຈະຮູ້ວ່າພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ. Apollos Hale, The
 Second Advent Manual, 65.”

ອັນມີຄຳຂອງ Miller ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຝຽງແຕ່ໂດຍວິທີການສຶກສາຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ
 ແຕ່ຍັງໂດຍການເປີດເຜີຍໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າອີກດ້ວຍ.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປດົນໃຈຫົວໃຈຂອງຊາວນາຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ຊົງບໍ່ເຄີຍເຊື່ອພຣະຄຳພີ
 ເພື່ອນຳພາເຂົ້າໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຄຳພີຍາກອນທັງຫຼາຍ.
 ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຖືກເລືອກຄົນນັ້ນຊື່ແລ້ວຊື່ອີກ ເພື່ອຊີ້ນຳຈົດໃຈຂອງເຂົາ
 ແລະເປີດຄຳພີຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ເຄີຍມີມັນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ.
 ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາ
 ແລະເຂົາຖືກນຳພາໃຫ້ສືບຄົ້ນຫາຂໍ້ເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ລະເຊີ
 ຈົນກະທັ້ງເຂົາໄດ້ເບິ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພິສິດແລະຄວາມເລື່ອມໃສ.
 ເຂົາໄດ້ເຫັນໃນນັ້ນສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສົມບູນ. ພຣະຄຳນັ້ນ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຖືວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ
 ບໍ່ດົນໄດ້ເປີດອອກຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງເຂົາໃນຄວາມງາມແລະສະຫງ່າລາສີຂອງມັນ. ເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ
 ພຣະຄຳພີຕອນໜຶ່ງອະທິບາຍອີກຕອນໜຶ່ງ ແລະເມື່ອຂໍ້ຕອນໜຶ່ງຖືກປິດບັງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ
 ເຂົາກໍ່ພົບໃນອີກພາກໜຶ່ງຂອງພຣະຄຳສັງເກດທີ່ບາຍຂັ້ນໄດ້.
 ເຂົາໄດ້ຖືພຣະຄຳອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ
 ແລະດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືແລະຄວາມຢຳເກງຢ່າງເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດ.” Early Writings, 230.

ເມື່ອ ຊຸດເຕີໄວທ໌ ກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ” ໄປຫາ ມິນເລີ, ນັ້ນແມ່ນການລະບຸວ່າ
 ກາເບຣີເອນ ແມ່ນທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງໄປຫາ ມິນເລີ, ເພາະວ່າ “ທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ”
 ເປັນຄຳທີ່ກຳນົດໃຊ້ສຳລັບ ກາເບຣີເອນ.

“ຖ້ອຍຄຳຂອງທູດສະຫວັນທີ່ວ່າ, ‘ຂ້ານ້ອຍແມ່ນກາເບຣີເອນ, ຜູ້ຍິນຢູ່ໃນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,’
 ສະແດງວ່າທ່ານດຳຮົງຕຳແໜ່ງອັນສູງສົ່ງແຫ່ງກຽດຕິຍົດໃນລານພຣະຮາຊວັງແຫ່ງສະຫວັນ.
 ເມື່ອທ່ານໄດ້ມາພ້ອມຂ່າວສານເຖິງດານເອີນ, ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ,
 ‘ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຍິນຢູ່ດຣູ່ວມກັບຂ້ານ້ອຍໃນບັນດາເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນອອກຈາກມືຄາເອນ [ພຣະຄຣິດ]

ເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ.' ດານເໂອນ 10:21. ກ່ຽວກັບກາບຣີເອນ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຕັດໄວ້ໃນພຣະນິມິດ
ໂດຍກ່າວວ່າ 'ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງ ແລະສຳແດງມັນໂດຍທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງແກໂຍຮັນ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.' ພຣະນິມິດ 1:1." The Desire of Ages, 99.

ກາບຣີເອນ ແລະ ທູດສະຫວັນອື່ນໆ ຖືກສົ່ງມາເພື່ອນຳພາຄວາມຄົດຂອງ Miller ແລະ
"ເປັດເຜີຍແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ ຄຳພະຍາກອນທີ່ເຄີຍມີມົນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ."
ຂ່າວສານຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນພຽງແຕ່ໂດຍວິທີການສຶກສາຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງໂດຍການສຳແດງຈາກສະຫວັນດ້ວຍ. ແມ່ນແຕ່ວິທີການທີ່ເຂົາໃຊ້ໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ
ກໍໄດ້ເຂົ້າມາໃນຄວາມຄົດຂອງເຂົາ. ເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳຄວາມຈິງເຂົ້າມາໃນຄວາມຄົດຂອງເຮົາ
ນັ້ນກໍເປັນການສຳແດງຈາກສະຫວັນ
ຕົງກັນຂ້າມກັບການມາເຖິງຄວາມຈິງໂດຍຜ່ານຂະບວນການແບ່ງພຣະຄຳພີຢ່າງຖືກຕ້ອງ. Miller
ໄດ້ຮັດທັງສອງຢ່າງ, ແຕ່ການສຳແດງຈາກສະຫວັນຈຳເປັນຕ້ອງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນວິທີທີ່ Miller
ໄດ້ມາເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງ "the daily."

ມີເລື່ອງຈະບໍ່ສາມາດສັງເກດເຫັນການສະຫຼັບໄປມາຂອງເພດໃນພຣະທຳດານເໂອນ ບົດທີ່ເປັດ
ຂັ້ນຕົ້ນເຖິງສິບສອງ ເພາະວ່າສົງຄ໌ທ່ານມີກິລິຍາພຽງແຕ່ພຣະຄຳພີ
ແລະບົມສິບຄົນຄຳສັບທີ່ປາສະຈາກຂໍ້ມູນໃດໆກ່ຽວກັບພາສາໃນພຣະຄຳພີ.
ທ່ານຄົງຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ "sur" ແລະ "rum" ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປວ່າ "ເອົາອອກໄປ."
ທ່ານຄົງຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ "miqdash" ແລະ "qodesh" ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປວ່າ
"ສະຖານນະມັດສະການ."

ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຈິງຂອງຄຳວ່າ "tamid" ທີ່ພົບຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໜຶ່ງຮ້ອຍສີ່ຫຼ້າ.
ຄວາມຈິງທີ່ເຂົາບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ (ຊຶ່ງກໍເປັນຄວາມຈິງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນດ້ວຍ) ຄືວ່າ
ໃນບັນດາໜຶ່ງຮ້ອຍສີ່ຫຼ້າທີ່ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ "tamid" ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີ,
ເມື່ອເປັນພຣະທຳດານເໂອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ "tamid" ຖືກໃຊ້ເປັນນາມ. "Tamid"
ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮົາທີ່ມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຕ່ຳນື່ງ", ແລະຖືກແປວ່າ "the daily" ໃນພຣະທຳດານເໂອນ.

ມີພຽງແຕ່ໃນພຣະທຳດານເໂອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຄຳພີຖືກໃຊ້ເປັນນາມ; ແລະໃນອີກເກົ້າສິບເກົ້າຄົງນັ້ນ
ມັນຖືກໃຊ້ເປັນຄຳວິເສດ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມື່ອຜູ້ແປພຣະຄຳພີ King James
ປະເຊີນກັບການທີ່ດານເໂອນໃຊ້ຄຳນີ້ຫຼາຍຄັ້ງເປັນນາມ,
ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຂຽນພຣະຄຳພີອື່ນໆທັງໝົດໃຊ້ຄຳນີ້ເປັນເກົ້າສິບເກົ້າຄົງເປັນຄຳວິເສດ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກບັງຄັບໂດຍນຳໜັກແຫ່ງຫຼັກຖານໃຫ້ແກ້ໄຂການໃຊ້ຄຳນັ້ນຂອງດານເໂອນທີ່ເປັນນາມ.
ເພື່ອຈະແກ້ໄຂດານເໂອນ, ພວກເຂົາໄດ້ເພີ່ມຄຳວ່າ "sacrifice" ເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຳ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງປ່ຽນນາມໃຫ້ກາຍເປັນຄຳວິເສດ. ແລ້ວຕໍ່ມາ ເພື່ອຈະແກ້ໄຂຜູ້ແປ, Ellen White
ໄດ້ຮັບການດົນໃຈໃຫ້ບັນທຶກວ່າ ນາງ "ໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ 'Daily,' ວ່າຄຳວ່າ 'sacrifice'
ເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍບັນຍາຂອງມະນຸດ, ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມ; ແລະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານທັດ
ສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງເກືອບເລື່ອງນີ້ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງແຫ່ງຊົວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ."

ຕາມຄຳພະຍານຂອງ Miller ເອງ, ລາວກ່າວວ່າສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງ "the daily,"
ຊຶ່ງໃນທຶສຸດລາວໄດ້ເຂົ້າໃຈມັນໃນ 2 Thessalonians. ແຕ່ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ຕາມຄຳພະຍານຂອງລາວເອງ,
ເມື່ອສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈຄຳໃດໜຶ່ງ, ລາວຈະພິຈາລະນາທຸກບ່ອນທີ່ຄຳນັ້ນຖືກໃຊ້,
ແລະຄຳນັ້ນຖືກໃຊ້ອີກເກົ້າສິບເກົ້າຄົງໃນພຣະຄຳພີ. ແຕ່ຄຳພະຍານຂອງລາວກ່ຽວກັບ "the daily," ກໍຄືວ່າ
ລາວບໍ່ພົບມັນທີ່ໃດເລື່ອນອອກຈາກໃນພຣະທຳດານເໂອນ, ເມື່ອລາວກ່າວວ່າ, "I read on, and could find no
other case in which it [the daily] was found, but in Daniel." Miller ຖືກນຳໄປສູ່ອັນມະນີເຫຼົ່ານັ້ນ

ບໍ່ແມ່ນໂດຍວິທີການສຶກສາຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໂດຍການສຳແດງຈາກພຣະເຈົ້າ
ຊົງໄດ້ປະທານແກ່ລາວຜ່ານການປະກອບພັນທະກົດຂອງທູດສະຫວັນ.

ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບ “the daily” ນັ້ນ ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ຈຳກັດ.
ລາວບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ໃນຫ້າຄັ້ງທີ່ “the daily” ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະທຳດານເດືອນ, ມີໜຶ່ງໃນສາມຄັ້ງທີ່ “the
daily” ຖືກ “taken away” ຊຶ່ງສະແດງເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງຈາກອີກສອງຄັ້ງ. ໃນຄັ້ງໜຶ່ງ “the daily”
ຖືກໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ “rum” ແລະ ອີກສອງຄັ້ງຖືກໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ “sur”.
ທັງສອງຄຳນີ້ຖືກແປວ່າ take away, ແຕ່ “rum” ໃນດານເດືອນ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 11 ໝາຍເຖິງ “to lift up and
exalt”, ແລະ ໃນບົດທີ 11 ຂໍ້ 31 ແລະ ບົດທີ 12 ຂໍ້ 11 ຄຳວ່າ “sur” ໝາຍເຖິງ “to remove”.

ນັກເທວະວິທະຍາທຶນແລະດົມອາຫານຂອງບາບໂລນ ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເອົາສິ່ງໜຶ່ງອອກ
ຫຼືເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຍົກສົ່ງໜຶ່ງຂຶ້ນ ທັງສອງຢ່າງລ້ວນແທນເຖິງການເອົາອອກປະເພດໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ
ທັງສອງຄຳຈຶ່ງຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ. ພວກເຂົາໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ສາມຄັ້ງທີ່ບາບໂລນກ່າວວ່າ “the
daily,” ທີ່ຖືກ “taken away” ນັ້ນ ຫມາຍເຖິງການເອົາອອກຢູ່ສະເໝີ, ແລະໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ
ພວກເຂົາກໍຊີ້ວ່າ ດານເດືອນປະມາດໃນການເລືອກໃຊ້ຄຳພາສາຂອງຕົນ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍເຊັ່ນນັ້ນ
ແຕ່ໂດຍນິຍະແຫ່ງການອະນຸມານ ພວກເຂົາສອນວ່າ ດານເດືອນຄວນຈະໃຊ້ຄຳວ່າ “sur” ໃນທັງສາມຄັ້ງທີ່ບາບໂລນ,
ເພາະວ່າ ຕາມທັດສະນະຂອງນັກເທວະວິທະຍາເຫຼົ່ານັ້ນ
ລາວຖືກອ້າງວ່າມີຈິດນາໝາຍເຖິງສິ່ງດຽວກັນໃນແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ “the daily” ຖືກ “taken away.”

ເຂົາເຈົ້າກະທຳແບບດຽວກັນນັ້ນກັບຄຳວ່າ “miqdash” ແລະ “qodesh” ຊຶ່ງທັງສອງຖືກແປວ່າ
“ສະຖານບໍລິສຸດ” ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດຫາສິບສີ່ຂອງບົດທີ່ແປດ. ໃນທຸກການອ້າງເຖິງ “ສະຖານບໍລິສຸດ” ໃນສີ່ຂໍ້ນັ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າຍືນຍັນວ່າທັງໝົດລ້ວນໝາຍເຖິງສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂດຍການອະນຸມານອີກເຊັ່ນກັນ,
ດານເດືອນກໍຄວນຈະໄດ້ໃຊ້ພຽງແຕ່ “qodesh” ໃນການອ້າງເຖິງທັງສາມຄັ້ງ, ແລະບໍ່ຄວນໃຊ້ “miqdash”
ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດ. Miller ຄົງຈະບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ນັກເທວະວິທະຍາສະໄໝໃໝ່ຮູ້ ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າຮູ້
ເຂົາເຈົ້າກໍຍືນຍັນວ່າບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງໃດໆ. ແຕ່ກັບກັນ, Miller
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສັງເກດຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ກັບມາເຂົ້າໃຈໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມກັບນັກເທວະວິທະຍາສະໄໝໃໝ່.

ຄວາມເປັນຈິງຄື ດານເດືອນເປັນນັກຂຽນທີ່ລະມັດລະວັງຢ່າງຍິ່ງ, ຜູ້ຮູ້ພາສາເຮັບເຮົາ ແລະ
ຖືກຕັດສິນວ່າມີສະຕິບັນຍາເໝືອນກວ່ານັກບັນຍາທັງບວງແຫ່ງບາບໂລນເຖິງສິບເທົ່າ,
ຜູ້ຊົງເອງກໍເປັນຄົນສະຫຼາດຢ່າງຫຼາຍໃນສັງຄົມຂອງຕົນ. ຖ້າມີໃຜຮູ້ການໃຊ້ພາສາເຮັບເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລະ
ຮູ້ວ່າຄວນຖືກສະແດງຢ່າງຖືກຕ້ອງແນວໃດໃນປະຫວັດສາດສະເພາະນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນກໍຄື ດານເດືອນ.
ຖ້າດານເດືອນໃຊ້ຄຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ກໍເປັນເພາະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນມີຈິດຈຳນົງໃຫ້ສຶກສາໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ,
ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ພະຍາຍາມສະແດງໄວ້ຢ່າງຈົບໃຈ. ເມື່ອຍອມຮັບການໃຊ້ຄຳຢ່າງຈຳແນກຂອງດານເດືອນ
ສຳລັບຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ “ສະຖານນະມັດສະການ” ຫຼື “ເອົາອອກໄປ,” ມັນກໍຍືນຍັນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller
ກ່ຽວກັບ “ສົງປະຈຳວັນ,” ຊຶ່ງ Miller ໄດ້ຮັບຮູ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນເອງ ທີ່ Paul ລະບຸວ່າ
ຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ກຽດຊົງຄວາມຈິງ ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຮັບເອົາຄວາມຫຼອກລວງອັນຮ້າຍແຮງ.

ຜູ້ທີ່ກຽດຊົງຄວາມຈິງ ແລະ ເຊື້ອຄວາມຕົວະອັນກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຫຼົງຜິດຢ່າງແຮງກ້າ
ກໍຖືກນຳສະເໜີເຊັ່ນກັນວ່າເປັນພວກຄົນເມົາແຫ່ງເອຟຣາອິມ ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີອອກເປັນສອງພວກ.
ພວກໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມຮຽນ ແລະ ອີກພວກໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ພະຫຍດຊົນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຮຽນ
ຜູ້ທີ່ຈະຟັງແຕ່ສັງທິພວກຜູ້ມີຄວາມຮຽນສັງສອນເຂົ້າເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ຢູ່ລ່ອນຢູ່ໃຕ້ຄວາມຕົວະ
ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ. ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ຈິດວິນຍານຖືກຍົກຂຶ້ນໃນ Habakkuk ບົດທີ

2 ແລະ ພວກເຂົາແມ່ນພວກຍິງພົມມະຈາຣ໌ໃໝ່ໃນ Matthew ບົດທີ 25.

ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງ Miller

ຊຶ່ງສ່ອງແສງສະຫວ່າງກວ່າເກົ່າສົບເທົ່າໃນຕອນທ້າຍ (ອັນເປັນຕົວແທນເຖິງການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່), ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກພົມແບບໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

ແລະພຣະເຢໂຫວາໄດ້ຕັດກັບໂມເຊວ່າ, “ຊົນຊາດນີ້ຈະຍົວຍຸໄຫ້ເຮົາກວັດນິພຸງໃດ? ແລະຈະອີກດົນພຽງໃດກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຊື່ອເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າບັນດາໝາຍສຳຄັນທັງຫລາຍທີ່ເຮົາໄດ້ສະແດງທ່າມກາງເຂົານັ້ນ? ເຮົາຈະປະທັບເຂົາດ້ວຍໂລກລະບາດ ແລະຈະຕັດເຂົາອອກຈາກມຸຮະດົກ ແລະຈະກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ແລະມີກຳລັງຫລາຍກວ່າເຂົາ.” ແລະໂມເຊໄດ້ທຽບພຣະເຢໂຫວາວ່າ, “ເຊັ່ນນັ້ນຊາວອີຢິບຈະໄດ້ຍິນ, (ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳຊົນຊາດນີ້ມາຈາກທ່າມກາງເຂົາດ້ວຍຣົດອຳນາດຂອງພຣະອົງ) ແລະເຂົາຈະບອກແກ່ຊາວເມືອງແຜ່ນດິນນີ້; ເພາະເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າພຣະອົງ ພຣະເຢໂຫວາ ສະຖິດຢູ່ທ່າມກາງຊົນຊາດນີ້, ວ່າພຣະອົງ ພຣະເຢໂຫວາ ຖືກເຫັນໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ແລະເມກຂອງພຣະອົງຕັ້ງຢູ່ເໜືອເຂົາ, ແລະພຣະອົງຊົງນຳໜ້າເຂົາ, ໃນເວລາກາງວັນເປັນເສົ້າເມກ, ແລະໃນເວລາກາງຄືນເປັນເສົ້າໄຟ. ບັດນີ້ ຖ້າພຣະອົງຈະປະຫານຊົນຊາດນີ້ທັງໝົດເໝືອນດັ່ງຄົນດຽວ, ແລ້ວບັນດາປະຊາຊາດທີ່ໄດ້ຍິນກຽດຕິສັກຂອງພຣະອົງຈະເວົ້າວ່າ, ‘ເພາະພຣະເຢໂຫວາບໍ່ສາມາດນຳຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສາບານແກ່ເຂົາ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປະຫານເຂົາໃນຖົນກັ່ນດານ.’ ແລະບັດນີ້ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງ, ຂໍໃຫ້ຮູ້ອຳນາດແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພ້ອມຢຶດໃຫຍ່ເຖິງ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, ‘ພຣະເຢໂຫວາຊົງກັນພຣະໂທໄວ້ດິນ ແລະຊົງພຣະກະຣຸນາອັນໄພສານ, ຊົງອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າ ແລະການລ່ວງລະເມີດ, ແຕ່ຈະບໍ່ຊົງຍົກໃຫ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຜິດເປັນອັນຂາດ, ຊົງໃຫ້ໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຂອງບົດາຕົກແກ່ລູກຫລານເຖິງຊົດຄົນທີ່ສາມ ແລະທີສີ່.’ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງ, ຂໍຊົງອະໄພຄວາມຊົ່ວຂອງຊົນຊາດນີ້ຕາມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະກະຣຸນາຂອງພຣະອົງ, ແລະດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງອະໄພຊົນຊາດນີ້ ຕັ້ງແຕ່ອີຢິບຈົນເຖິງບັດນີ້.” ແລະພຣະເຢໂຫວາໄດ້ຕັດວ່າ, “ເຮົາໄດ້ອະໄພຕາມຄຳຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ແທ້ຈິງໃຈ, ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະຕົ້ມໄປດ້ວຍພຣະສິຣິຂອງພຣະເຢໂຫວາສັນນັ້ນ. ເພາະບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະສິຣິຂອງເຮົາ ແລະການອັດສະຈັນຂອງເຮົາ ທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳໃນອີຢິບ ແລະໃນຖົນກັ່ນດານ, ແລະບັດນີ້ໄດ້ທົດລອງເຮົາຄົບສົບເທື່ອ ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງເຮົາ; ແນ່ນອນວ່າເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທີ່ຍົວຍຸເຮົາໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນ: ແຕ່ຄາເລບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ເພາະວ່າລາວມີຈິດໃຈອີກຢ່າງໜຶ່ງຢູ່ໃນຕົວລາວ ແລະໄດ້ຕິດຕາມເຮົາຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເຮົາຈະນຳລາວເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວໄດ້ໄປນັ້ນ; ແລະເຊື່ອສາຍຂອງລາວຈະຄອບຄອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.” ຈົດເລກ 14:11–24.